

מ"ת 1727/10/15 - מדינת ישראל נגד א ק

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 1727-10-15 מדינת ישראל נ' ק(עציר)
תיק חיצוני: 427477/2015

בפני	כבוד השופט אמיר דהאן
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	א ק (עציר)

החלטה

בפני בקשת הנאשם לעיין מחדש בהחלטת מעצר עד תום ההליכים נגדו.

הנאשם איגור קורמוב, נעצר בגין מעשיו לכאורה בכתב האישום הראשון ביום 29.9.15, שוחרר בהחלטת כב' השופט אקסלרד ובהסכמת הצדדים למעצר בית ביום 4.10.15, נעצר בשנית בגין הפרת תנאים (כתב האישום השני) ביום 15.1.16 ונעצר עד תום ההליכים בהחלטת כב' השופט אור אדם ביום 18.2.16.

כתב האישום הראשון

כתב האישום הראשון בו הורשע הנאשם ביום 25.10.15 כולל עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים בגין מעשים של איומים בסכין, דחיפות ובעיטות ברעייתו עד אשר נפלה לרצפה.

כתב האישום השני

כתב האישום השני מייחס לנאשם כי בימים 18.12.15, 31.12.15, 1.1.16, 10.1.16, בסביבות 8.1.16, 14.1.16, 15.1.16 הפר הנאשם את תנאי השחרור אשר ניתנו בהחלטות השופטים אקסלרד וברסלר גונן ועשה זאת במספר מקרים שבהם שהה בסמוך לדירה, צעק על המתלוננת ועל אנשים שהיו איתה בדירה, נכנס לדירה, צעק על המתלוננת והאשים אותה בהאשמות שהיה תחת השפעת אלכוהול, הרס חלק ברכב של אימה של המתלוננת, השאיר הודעות קוליות למתלוננת במשיבון, איים על המתלוננת בפגיעות בגופה, איים על המתלוננת שמוטב שתיתן לו כספים שלה, נסע ברכבו בצמוד ברכבה של המתלוננת ועקב אחריה שהיא ברכב והוא ברכב.

הליכים קודמים

כאשר התבררו הפרותיו של הנאשם בתנאי השחרור הובא בפני כב' השופט אור אדם אשר הורה בהחלטה מפורטת מיום 18.2.16 לעצור את הנאשם עד לתום ההליכים בשל שרשרת ההפרות הבוטות, השופט אדם קבע כי תסקיר שירות המבחן הממליץ אשר הובא בפניו אינו מסביר כיצד אפשר לתת אמון במשיב לאחר שהפר פעם אחר פעם את האמון שניתן בו ולאור הדברים החמורים אשר אמר למתלוננת.

לאחר מתן החלטתו בהחלטה נוספת נעתר כב' השופט אדם לבקשתה של בא כוח המשיב והורה לשירות המבחן לבחון מעצר בפיקוח אלקטרוני.

עקב היעדרות של כב' השופט אור אדם והגם שניתנה הכרעת דין בפניו, חזר התיק לדיון בפניי בבקשתו של הנאשם לעיין מחדש בהחלטת מעצרו עד תום ההליכים.

עילות מעצר ביחס לחלופה המוצעת

כנגד המשיב שתי עילות מעצר עצמאיות והן: מסוכנות כלפי המתלוננת והפרת תנאים אשר מהווה עילה עצמאית.

ההלכה היא שמי שמפר את תנאי שחרורו - ככלל ייעצר ולא בנקל יינתן בו **אמון** פעם נוספת, ואין חובה על בית המשפט לבחון חלופה פעם נוספת [בש"פ 8830/12 **אלכרישאת**, בש"פ 5673/12 **אטינגר** בש"פ 7364/12 **אדרי**, בש"פ 507/00 **מזרחי** בש"פ 7853/12 **אל עוואדרה**]

גם הרתעת הרבים הובאה כשיקול משמעותי בפסיקת בית המשפט העליון וכך נאמר שם:

"בכך יש משום העברת מסר ברור וחד משמעי, למשוחררים לחלופת מעצר, כי אי הקפדה על תנאי השחרור טוביל, ככלל, לחזרתם למעצר מאחורי סורג ובריח בשל אובדן אמונו של בית המשפט בהם " [בש"פ 7853/12 **אל עוואדרה**]

עד כאן הכלל והחריגים השומרים על הכלל קיימים גם הם, הן בהמשך דבריו של בית המשפט העליון והן בהחלטות אחרות.

המדובר הוא במקרים חריגים ובהם ניתן להצביע על נסיבות מיוחדות הן נסיבות ההפרה עצמה והן נסיבות אישיות יוצאות דופן והכול תוך שיקול דעת בנסיבות הקונקרטיות של המקרה הנתון

[בש"פ 782/99 **בן שמחון , בש"פ 634/09 **שושן** , בש"פ 625/07 **חסדאי**]**

עיינתי בשני תסקירי שירות המבחן, התסקיר שעמד בפני כב' השופט אדם וכן התסקיר המשלים.

נראה לי כי מסוכנותו של הנאשם אינה מבוטלת, הערכתו של שירות המבחן כי במצבי לחץ ודחק נמצא הנאשם בסיכון להתנהגות פורצת גבולות מחד והערכתו לסיכון נמוך במסגרת הזוגית מעידה (תסקיר מיום 7.12.15) התגלו כהערכות אשר לא עמדו במבחן המציאות.

מיד לאחר מתן הערכות אלה, שב המשיב וכפה את עצמו על חיה של המתלוננת כשדבר לא מרתיע אותו והוסיף להתקרב אליה ולאיים תוך שהוא מפר ברגל גסה את התנאים שנקבעו על ידי בית המשפט ואף הוקלו מזמן לזמן.

עוד מצביע התסקיר כי הנאשם מתקשה לקבל את סמכות החוק על רקע תחושת מצוקה הקשורה להתפרקות התא המשפחתי, ייתכן ושימוש באלכוהול מסלים התנהגות אגרסיבית מצידו ומכאן הערכה של רמת סיכון גבוהה הנשקפת מהתנהגותו כלפי המתלוננת.

עוד יש לציין כי המתלוננת חוששת מהתנהגותו האימפולסיבית והאובססיבית של הנאשם כלפיה ונראה כי רצף ההפרות תומך בכך.

לפיכך אין לי אלא להצטרף לאמרתו של חברי כב' השופט אדם בהחלטתו מיום 18.2.16 אשר קבע כי הערכות אלה אינן עולות בקנה אחד עם המלצת השחרור לאחר ההפרות.

גם תסקיר משלים מיום 2.3.16 מעריך כי התנהגותו של הנאשם נובעת מתחושת מצוקה אינה תואמת לדעתי את רצף ההפרות ואת העבירות שעבר הנאשם במהלך ההפרות, עבירות של איומים בוטים במילים ובהתנהגות.

אכן שירות המבחן המליץ על מעצרו של הנאשם בפיקוח אלקטרוני באשקלון אך נראה לי כי המלצה זו בכל הכבוד אינה מביאה בחשבון את שתי עילות המעצר המשמעותיות הנשקפות מן הנאשם והן המסוכנות כלפי רעייתו והפרות התנאים הרצופות.

כאמור לעיל אני סבור כי אדם אשר עמד בבית המשפט ושחרר בתנאים והפר אותם יצא ממעצר מאחורי סורג ובריה רק בנסיבות חריגות ביותר הקשורות לנסיבות ההפרה או לנסיבות המפר.

נסיבות כאלה לא מצאתי כאן. המדובר באדם שהיה מודע היטב לתנאים, מודע היטב להפרתם ובכל זאת שב והפרם ברגל גסה כאשר הוא עובר עבירות כלפי המתלוננת תוך כדי ההפרה.

סוג זה של הפרה הינו הסגו הקשה ביותר שכן התנאים נועדו להבטיח את שלומה, את ביטחונה ואת חייה השקטים של המתלוננת והמשיב שב והפרם בדיוק בנקודה זו, למרות שהיו אלה תנאים מינוריים יחסית אשר לא הגבילו את חירותו

במידה העולה על הנדרש.

בהינתן נתונים אלה לא מצאתי כי עניינו של המשיב נמנה בגדר החריגים אשר בגינם לא ייעצר המפר, זאת ועוד בהפרותיו הוכיח המשיב כי רמת מסוכנותו כלפי המתלוננת גבוהה כפי שהוערך גם בתסקיר שירות המבחן.

הבקשה לעיון חוזר נדחית.

המזכירות תעביר העתק החלטה לבאי כוח הצדדים.

זכות ערר לבית המשפט המחוזי תוך 30 יום.

ניתנה היום, כ"ז אדר א' תשע"ו, 07 מרץ 2016, בהעדר
הצדדים.